

Θέμα 15ο: Σάββατο 8 /Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 2025

Ο ΙΩΝΑΣ

(Συντροφιά με τον Χριστό, Κυριακής Τριανταφυλλίδου)

Έχετε βοηθήσει ποτέ την μητέρα σας για να φτιάξετε ένα γλυκό ή ένα φαγητό; Τι κάνετε; (...) Πολύ ωραία! Όλα αυτά όμως δεν τα κάνετε από το μυαλό σας, αλλά ακολουθείτε τις οδηγίες που σας λείει η μαμά σας. Κι εκείνη βλέπει τις οδηγίες από κάποιο βιβλίο.

- Τι νομίζετε ότι θα γίνει αν δεν ακολουθούμε σωστά τις οδηγίες της συνταγής; (...) Δεν θα γίνει νόστιμο αυτό που φτιάχνουμε... μπορεί να καεί... Αφού λοιπόν πρέπει να ακολουθούμε σωστά τις οδηγίες για ένα απλό φαγητό, σκεφτείτε πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε σε ό,τι μας λείει ο Θεός να κάνουμε στη ζωή μας. Ακούστε τώρα μια ιστορία ενός ανθρώπου που δεν έκανε κάτι που του είπε ο Θεός:

Τα πολύ παλιά χρόνια ζούσε ένας άνθρωπος που τον έλεγαν Ιωνά. Ο Ιωνάς αγαπούσε πολύ τον Θεό και είχε αποκτήσει το χάρισμα να είναι προφήτης και να μιλάει στους ανθρώπους για τον Θεό. Μια μέρα του είπε ο Θεός:

-Υπάρχει μια μεγάλη πόλη, η Νινευή, που οι κάτοικοί της κάνουν όλο αμαρτίες και άσχημα πράγματα. Με έχουν στενοχωρήσει πάρα πολύ. Πήγαινε, λοιπόν, και πες τους ότι σε λίγες μέρες θα τους τιμωρήσω πολύ.

Όμως ο Ιωνάς ήξερε πως οι άνθρωποι της Νινευή ήταν πολύ κακοί και δεν ήθελε να πάει να τους μιλήσει. Έτσι έφυγε μακριά από αυτήν την πόλη. Βρήκε ένα πλοίο και μπήκε μέσα για να ξεφύγει από τον Θεό και να μην κάνει αυτό που του είπε ο Θεός. Όταν όμως το πλοίο ξανοίχτηκε στη θάλασσα, έστειλε ο Θεός έναν πολύ δυνατό ανεμοστρόβιλο. Άρχισε δηλαδή να φυσάει πολύ δυνατά και να σηκώνονται τεράστια κύματα. Το πλοίο κόντευε να βουλιάξει. Τρομοκρατημένοι οι ναύτες άρχισαν να προσεύχονται και να ζητούν βοήθεια. Εν τω μεταξύ ο Ιωνάς είχε πάει σε μια μεριά και κοιμότανε βαθιά. Ο καπετάνιος τον ξύπνησε και του λείει:

- Τι κάνεις εσύ εκεί; Κοιμάσαι; Σήκω γρήγορα να κάνεις κι εσύ καμιά προσευχή, μήπως και μας λυπηθεί ο Θεός σου και σωθούμε.

Τότε οι ναύτες είπαν να ρίξουν κλήρο, να γράψουν δηλαδή τα ονόματα όλων όσων ήτανε πάνω στο πλοίο και να τραβήξουν ένα, για να δουν ποιος φταίει που τους βρήκε αυτό το κακό. Έριξαν λοιπόν τον κλήρο και βγήκε το όνομα του Ιωνά.

- Για έλα εδώ και πες μας, για ποιο λόγο μας βρήκε αυτό το κακό και κοντεύουμε να πνιγούμε όλοι; Ποιός είσαι, από πού έρχεσαι και τι θέλεις εδώ; τον ρώτησαν.

- Εγώ είμαι ο Ιωνάς, απάντησε, και πιστεύω στον αληθινό Θεό, που έφτιαξε τον ουρανό, τη θάλασσα και τη στεριά. Στη συνέχεια τους είπε ότι προσπαθούσε να ξεφύγει από τον Θεό για να μην πάει στη Νινευή, όπως του είχε πει. Τότε οι ναύτες κατατρόμαξαν και επειδή η φουρτούνα γινότανε χειρότερη, του είπαν:

- Πώς μπόρεσες και έκανες κάτι τέτοιο; Τι να κάνουμε τώρα για να ησυχάσει η θάλασσα;
- Ρίξτε με μέσα και η θάλασσα θα ησυχάσει. Το ξέρω πως εγώ φταίω για το κακό που σας

βρήκε, απάντησε ο Ιωνάς.

Οι ναύτες ένωσαν πολύ άσχημα που θα έριχναν έναν άνθρωπο στη θάλασσα, αλλά δεν είχαν άλλη επιλογή. Ζήτησαν συγχώρεση από τον Θεό και έριξαν τον Ιωνά στη θάλασσα. Αμέσως η φουρτούνα σταμάτησε και δεν φύσαγε καθόλου!

Τότε ο Θεός πρόσταξε ένα τεράστιο ψάρι να καταπιεί τον Ιωνά. Κι έμεινε ο Ιωνάς μέσα στην κοιλιά του ψαριού για τρεις μέρες και τρεις νύχτες. Εκεί προσευχότανε και ζητούσε συγχώρεση από τον Θεό και υποσχόταν ότι θα κάνει ό,τι του είχε πει. Τότε ο Θεός πρόσταξε το ψάρι και άνοιξε το στόμα του και έβγαλε τον Ιωνά από την κοιλιά του. Ο Ιωνάς πήγε στη Νινευή και είπε στους ανθρώπους που ήταν εκεί:

- Νινευίτες, μου είπε ο Θεός ότι σε τρεις ημέρες η πόλη σας θα καταστραφεί γιατί είστε πολύ κακοί.

Μόλις τα άκουσαν αυτά οι Νινευίτες και ο βασιλιάς τους, πίστεψαν στον Θεό και τα λόγια Του και αποφάσισαν όλοι να σταματήσουν να κάνουν άσχημα πράγματα. Άρχισαν να νηστεύουν όλοι, από τον πιο μεγάλο ως τον πιο μικρό. Ακόμα και στα ζώα δεν έδιναν φαγητό για να νηστέψουν κι αυτά. Ντύθηκαν με μαύρα ρούχα και άρχισαν να προσεύχονται με όλη τη δύναμη της ψυχής τους και να παρακαλούν τον Θεό να τους συγχωρέσει και να μην τους καταστρέψει.

Πράγματι! Η μετάνοιά τους ήταν αληθινή και ο Θεός άλλαξε γνώμη και δεν τους τιμώρησε.

Ας θυμόμαστε λοιπόν κι εμείς στη ζωή μας ότι ο Θεός μας αγαπάει για νοιάζεται για όλους μας. Κι εμείς λοιπόν, με απόλυτη εμπιστοσύνη να Τον αγαπάμε, να Τον πιστεύουμε και να κάνουμε ό,τι μας λέει.